

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.661 van 29 februari 2000
in de zaak A. 87.258/XII-2287.**

In zake : de stad NINOVE,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. DE SCHRIJVER,
kantoor houdende te GENT,
Apostelhuizen 26 R, bus 10

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, dat woonplaats kiest bij advocaat B. STAELENS, kantoor houdende te BRUGGE, Canadesen Hof, Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de stad NINOVE op 12 oktober 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- "1. Het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 13.08.1999 (ABA-FB-GEM-FT-15CA-I-99-1863) houdende verwerping van het beroep van de gemeenteraad van Ninove van 1 juli 1999 tegen het besluit van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen van 17 juni 1999 houdende niet-goedkeuring van de begrotingswijzigingen 1 en 2, genotificeerd aan verzoekende partij bij aangetekend schrijven dd. 13.08.1999, ontvangen op 16.08.1999;
2. Het Besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen dd. 17.06.1999 (kenmerk 52/BS/7348/HC) houdende de niet-goedkeuring zowel van de gewone begroting 1999 nà wijziging, als van de buitengewone begroting 1999 nà wijziging";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 februari 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DE SCHRIJVER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat N. DE CLERCQ, die loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met het in eerste orde bestreden besluit de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden het beroep verworpen heeft dat de stad Ninove bij hem had ingesteld tegen het besluit van 17 juni 1999 van de bestendige deputatie van de

provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij het gemeenteraadsbesluit van 29 april 1999 houdende een wijziging aan de gewone en de buitengewone begroting voor het dienstjaar 1999 niet werd goedgekeurd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft uiteenzet wat volgt : de "manifeste ernst" van de aangevoerde middelen tonen op zich een nadeel aan; het niet kunnen uitvoeren van de door de gemeenteraad besloten schuldverschikking brengt een financieel nadeel mee van 8 878 197 BEF dat op zich dan leidt tot het verlies van een aantal -op dit ogenblik moeilijk te concretiseren- kansen waardoor het nadeel het louter financieel karakter overstijgt; daarenboven is de mogelijkheid van schuldverschikking alleen mogelijk in 1999 omdat in dat jaar voldoende leningen de herzieningsdatum bereiken en het kaderakkoord met het gemeentekrediet slechts loopt tot het einde van de huidige legislatuur;

3.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opmerkt dat evident ernstige middelen, die niet leiden tot de redactie van een auditoraatsverslag op grond van artikel 94 van het procedurereglement, uitzonderlijk als bron van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden aanvaard maar dat de onderhavige zaak geenszins te vergelijken valt met de gevallen waarop de

verzoekende partij zich beroept; dat zij voorts uiteenzet wat volgt : er wordt gewag gemaakt van een financieel nadeel, maar dat nadeel is hypothetisch; er wordt niet aangetoond dat de nieuwe contracten wel degelijk tot het becijferde voordeel zullen leiden; er wordt niet uiteengezet hoe het opgegeven nadeel zich verhoudt tot het totaal aan financiële middelen waarover de verzoekende partij beschikt; er wordt ook niet uiteengezet waarom het becijferde nadeel onherstelbaar zou zijn; door, teneinde het financieel karakter van haar nadeel te overstijgen, te verwijzen naar de onmogelijkheid om een aantal opportuniteiten concreet te omschrijven geeft de verzoekende partij zelf aan dat zij de hoegrootheid van haar nadeel niet kan inschatten en dat zij dat nadeel dus niet concretiseert;

3.3.1. Overwegende dat het bestaan van een ernstig middel in enkele uitzonderlijke gevallen als een bron van moeilijk te herstellen ernstig nadeel is aanvaard; dat evenwel die conclusie alleen gerechtvaardigd is wanneer het verzoekschrift zo duidelijk is geconstrueerd dat de organen van de Raad van State, en in de eerste plaats het bevoegde lid van het auditoraat, reeds bij het summier onderzoek waartoe zij in het kader van de vordering tot schorsing verplicht zijn, de overtuiging opdoen dat de beslissing onwettig is bij zoverre dat het verantwoord lijkt de verzoeker niet lang te laten wachten op een definitieve uitspraak genomen na afloop van een procedure die woord en wederwoord nog alle rechten geeft; dat in dit geval vastgesteld wordt dat, wat de aangevoerde middelen betreft, in het auditoraatsverslag die overtuiging niet verwoord is; dat ook de Raad van State die vaststelling niet maakt;

3.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij haar nadeel legt in het verlies van kansen in de zin dat zij nu ongeveer 8 800 000 BEF niet zal kunnen besteden; dat,

zelfs in de veronderstelling dat precies die som het batig saldo is dat zij uit de door de gemeenteraad besloten schuldverschikking had kunnen verwachten, de Raad van State in de onmogelijkheid om een bonusbedrag te besteden geen bron van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan zien wanneer, als in casu, niet duidelijk gemaakt wordt welke opportuniteit nu -en daarenboven onherstelbaar- verloren gaat;

3.4. Overwegende dat de verzoekende partij het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantoont,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig februari 2000, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

A. VANDENDRIESSCHE.